

Sygn. akt II CSK 561/15

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Władysław Pawlak

SSN Antoni Górski

Protokolant Anna Banasiuk

w sprawie z wniosku T. P.S. Spółki
z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowo - Akcyjnej
w upadłości układowej w K.
przy uczestnictwie C. L. z siedzibą w Nikozji
o wykreślenie hipoteki,
po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Cywilnej w dniu 20 maja 2016 r.,
skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w S.
z dnia 6 marca 2015 r.,

**oddala skargę kasacyjną; zasądza od skarżącego na rzecz
wnioskodawcy kwotę 120 zł (sto dwadzieścia) tytułem kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 6 marca 2015 r. Sąd Okręgowy w S. oddalił apelację uczestnika C. L. z siedzibą w Nikozji od postanowienia Sądu Rejonowego w G. z dnia 31 października 2014 r. utrzymującego w mocy wpis o wykreśleniu hipoteki przymusowej w kwocie 48688406 zł.

Hipoteka została wpisana do księgi wieczystej prowadzonej dla nieruchomości wnioskodawczyni na podstawie prawomocnego postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 29 września 2011 r. zabezpieczającego - przed wszczęciem postępowania polubownego - roszczenie uczestnika o zapłatę, a także na podstawie późniejszych prawomocnych postanowień Sądu Okręgowego w P. Uczestnik wytoczył powództwo w wyznaczonym terminie, kierując pozew do Sądu Arbitrażowego przy Krajowej Izbie Gospodarczej.

Postanowieniem z dnia 23 grudnia 2013 r. Sąd Rejonowy w S. ogłosił upadłość wnioskodawczyni z możliwością zawarcia układu. W wyniku tego Sąd Arbitrażowy umorzył postępowanie na podstawie art. 142 Prawa upadłościowego i naprawczego.

Prawomocnym postanowieniem z dnia 28 lutego 2014 r. Sąd Okręgowy w P. stwierdził upadek orzeczonego zabezpieczenia, powołując się na art. 744 § 1 w związku z art. 754¹ § 1 k.p.c. Postanowienie to opatrzone wzmianką o prawomocności dołączone do wniosku o wykreślenie hipoteki stanowiło podstawę zgodnego z tym wnioskiem wpisu.

Skarga kasacyjna uczestnika od postanowienia Sądu Okręgowego zawiera zarzut naruszenia art. 626⁹⁻⁸ w zw. z art. 744 § 1 i 754¹ § 3 k.p.c., art. 142, 140 ust. 2, 146 ust. 3 prawa upadłościowego i naprawczego, i zmierza do uchylecia tego postanowienia oraz przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istota zarzutów skargi kasacyjnej sprowadza się do wykazania, że błędne jest postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 28 lutego 2014 r. stanowiące podstawę wykreślenia hipoteki.

W postępowaniu wieczystoksięgowym zakres stosowania przepisów kodeksu postępowaniu cywilnego obejmuje wyłącznie wnioski o dokonanie wpisu w księgach wieczystych, przy czym wpisem jest również wykreślenie. W postępowaniu tym sąd rozstrzyga, czy zachodzą przesłanki dokonania wpisu.

Zarówno w doktrynie, jak i w orzecznictwie podkreśla się, że wpis może być dokonany na podstawie takiego dokumentu, który świadczy o istnieniu pewnego stanu prawnego nieruchomości czy też dokumentuje czynność materialnoprawną powodującą powstanie, zmianę lub ustanie prawa podlegającego wpisowi do księgi wieczystej. W wypadku, gdy dokumentem uzasadniającym wpis jest orzeczenie sądu, jak w sprawie, wówczas kontrola przy rozpoznawaniu wniosku o wpis ogranicza się do kontroli formalnej, czy orzeczenie takie jest prawomocne, a ściślej biorąc - czy jest opatrzone przez sąd wzmianką o prawomocności. Natomiast niedopuszczalna jest kontrola zasadności merytorycznej takiego rozstrzygnięcia, jak również badanie, czy sąd był uprawniony do wydania takiego orzeczenia.

W sprawie podstawę wpisu, tj. żądanego wykreślenia hipoteki stanowiło dołączone do wniosku o wpis prawomocne postanowienie Sądu Okręgowego w P. z dnia 28 lutego 2014 r., którego wydanie jest przewidziane w art. 754¹ § 3 k.p.c., stwierdzające upadek orzeczonego zabezpieczenia hipotecznego. Inaczej mówiąc, że postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia utraciły moc.

Skarżący nie zarzucił, że stwierdzenie prawomocności postanowienia z dnia 28 lutego 2014 r. nastąpiło w sposób wadliwy, gdyż nie uzyskało ono waloru prawomocności. W tej sytuacji, gdy w postępowaniu wieczystoksięgowym zasadność tego postanowienia nie podlega już kontroli, a takie orzeczenie stanowi podstawę wykreślenia hipoteki przymusowej z księgi wieczystej, to nie mogły odnieść zamierzonego skutku zarzuty skarżącego zmierzające do wykazania błędności tego orzeczenia.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.

jw

eb